

TEIL A: ÜBERSETZUNG

Platon, Charmides 159b2–160b8 mit Auslassungen

Besonnenheit – eine Frage des Tempos?

Der junge Charmides stellt die Behauptung auf, Besonnenheit sei eine Art würdevoller Langsamkeit. Sokrates bezweifelt die Richtigkeit dieser Position.

- X. „Δοκεῖ μοι σωφροσύνη εἶναι τὸ κοσμίως καὶ ἡσυχῆ πάντα πράττειν.“
- Σ. „Ἄρ’ οὖν εὖ λέγεις; Εἰπέ γάρ μοι· Οὐ τῶν καλῶν μέντοι ἡ σωφροσύνη ἐστίν;“
- 5 X. „Πάνυ γε.“
- Σ. „Πότερον οὖν κάλλιστον ἐν γραμματιστοῦ¹ τὰ γράμματα γράφειν ταχὺ ἢ ἡσυχῆ;“
- X. „Ταχύ.“
- Σ. „Καὶ δὴ καὶ τὸ πυκτεύειν ταχέως πολὺ κάλλιον ἐστὶν
10 τοῦ πυκτεύειν ἡσυχῆ τε καὶ βραδέως;“
- X. „Πάνυ γε.“
- Σ. „Φαίνεται ἄρα ἡμῖν κατὰ γε τὸ σῶμα οὐ τὸ ἡσύχιον, ἀλλὰ τὸ τάχιστον κάλλιστον ὄν.“
- X. „Πάνυ γε.“
- 15 Σ. „Ἡ δέ γε σωφροσύνη καλὸν τί ἐστίν;“
- X. „Ναί.“
- Σ. „Οὐ τοίνυν κατὰ γε τὸ σῶμα ἡ ἡσυχιότης, ἀλλ’ ἡ ταχυτῆς σωφρονέστερον ἂν εἴη, ἐπειδὴ καλὸν ἡ σωφροσύνη.“
- 20 X. „Ἐοικεν.“
- Σ. „Τί δέ; Εὐμαθία κάλλιον ἢ δυσμαθία;“
- X. „Εὐμαθία.“
- Σ. „Ἐστὶν δέ γ’ ἡ μὲν εὐμαθία ταχέως μανθάνειν, ἡ δὲ δυσμαθία ἡσυχῆ καὶ βραδέως;“

- 25 X. „Ναί.“
Σ. „Καὶ ἐν τῷ βουλευέσθαι οὐχ ὁ ἡσυχιώτατος ἐπαίνου
δοκεῖ ἄξιος εἶναι, ἀλλ’ ὁ ῥᾶστα τε καὶ τάχιστα τοῦτο
δρῶν.“
X. „Ἔστιν ταῦτα.“
- 30 Σ. „Οὐκοῦν, ὦ Χαρμίδη, ἡμῖν καὶ περὶ τὴν ψυχὴν καὶ
περὶ τὸ σῶμα τὰ τοῦ τάχους² καλλίω φαίνεται ἢ τὰ
τῆς βραδυτηϊτός τε καὶ ἡσυχιότητος;“
X. „Κινδυνεύει.“
Σ. „Οὐκ ἄρα ἡσυχιότης τις ἢ σωφροσύνη ἂν εἴη οὐδ’
35 ἡσύχιος ὁ σῶφρων βίος.“

1 ἐν γραμματιστοῦ: beim Schreibunterricht

2 τὰ τοῦ τάχους: das, was mit Schnelligkeit verbunden ist